

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।  
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीस्तुतिः ॥

*This document\* has been prepared by*

*Sunder Kidambi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

\*This was typeset using L<sup>A</sup>T<sub>E</sub>X and the **skt** font.

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

## ॥ श्रीस्तुतिः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।  
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

मानातीतप्रथितविभवां मङ्गळं मङ्गळानां  
वक्षःपीठीं मधुविजयिनो भूषयन्तीं स्वकान्त्या।  
प्रत्यक्षानुश्रविकमहिमप्रार्थिनीनां प्रजानां  
श्रेयोमूर्तिं श्रियमशरणस्त्वां शरण्यां प्रपद्ये ॥ १ ॥

आविर्भावः कलशजलधावध्वरे वाऽपि यस्याः  
स्थानं यस्याः सरसिजवनं विष्णुवक्षःस्थलं वा।  
भूमा यस्या भुवनमखिलं देवि दिव्यं पदं वा  
स्तोकप्रज्ञैरनवधिगुणा स्तूयसे सा कथं त्वम् ॥ २ ॥

स्तोतव्यत्वं दिशति भवती देहिभिः स्तूयमाना  
तामेव त्वामनितरगतिः स्तोतुमाशंसमानः।  
सिद्धारम्भः सकलभुवनश्लाघनीयो भवेयं  
सेवापेक्षा तव चरणयोः श्रेयसे कस्य न स्यात् ॥ ३ ॥

यत्सङ्कल्पाद्भवति कमले यत्र देहिन्यमीषां  
जन्मस्थेमप्रळयरचना जङ्गमाजङ्गमानाम्।  
तत् कल्याणं किमपि यमिनामेकलक्ष्यं समाधौ  
पूर्णं तेजः स्फुरति भवतीपादलाक्षारसाङ्कम् ॥ ४ ॥

निष्प्रत्यूहप्रणयघटितं देवि नित्यानपायं  
विष्णुस्त्वं चेत्यनवधिगुणं दृढमन्योन्यलक्ष्यम्।  
शेषश्चित्तं विमलमनसां मौळयश्च श्रुतीनां  
सम्पद्यन्ते विहरणविधौ यस्य शय्याविशेषाः ॥ ५ ॥

उद्देश्यत्वं जननि भजतोरुज्झितोपाधिगन्धं  
 प्रत्यग्रूपे हविषि युवयोरेकशेषित्वयोगात्।  
 पद्मे पत्युस्तव च निगमैर्नित्यमन्विष्यमाणो  
 नावच्छेदं भजति महिमा नर्तयन् मानसं नः ॥ ६ ॥

पश्यन्तीषु श्रुतिषु परितः सूरिवृन्देन सार्धं  
 मध्येकृत्य त्रिगुणफलकं निर्मितस्थानभेदम्।  
 विश्वाधीशप्रणयिनि सदा विभ्रमद्यूतवृत्तौ  
 ब्रह्मेशाद्या दधति युवयोरक्षशारप्रचारम् ॥ ७ ॥

अस्येशाना त्वमसि जगतः संश्रयन्ती मुकुन्दं  
 लक्ष्मीः पद्मा जलधितनया विष्णुपत्नीन्दिरेति।  
 यन्नामानि श्रुतिपरिपणान्येवमावर्तयन्तो  
 नावर्तन्ते दुरितपवनप्रेरिते जन्मचक्रे ॥ ८ ॥

त्वामेवाहः कतिचिदपरे त्वत्प्रियं लोकनाथं  
 किं तैरन्तःकलहमलिनैः किञ्चिदुत्तीर्य मग्नैः।  
 त्वत्सम्प्रीत्यै विहरति हरौ संमुखीनां श्रुतीनां  
 भावारूढौ भगवति युवां दम्पती दैवतं नः ॥ ९ ॥

आपन्नार्तिप्रशमनविधौ बद्धदीक्षस्य विष्णोः  
 आचरन्त्युस्त्वां प्रियसहचरीमैकमत्योपपन्नम्।  
 प्रादुर्भावैरपि समतनुः प्राध्वमन्वीयसे त्वं  
 दूरोत्क्षिप्तैरिव मधुरता दुग्धराशेस्तरङ्गैः ॥ १० ॥

धत्ते शोभां हरि मरकते तावकी मूर्तिराद्या  
 तन्वी तुङ्गस्तनभरनता तप्तजाम्बूनदाभा।  
 यस्यां गच्छन्त्युदयविलयैर्नित्यमानन्दसिन्धौ  
 इच्छावेगोल्लसितलहरीविभ्रमं व्यक्तयस्ते ॥ ११ ॥

आसंसारं विततमखिलं वाङ्मयं यद्विभूतिः  
 यद्भ्रमङ्गात् कुसुमधनुषः किङ्करो मेरुधन्वा।

यस्यां नित्यं नयनशतकैरेकलक्ष्यो महेन्द्रः  
पद्मे तासां परिणतिरसौ भावलेशैस्त्वदीयैः ॥ १२ ॥

अग्रे भर्तुः सरसिजमये भद्रपीठे निषण्णाम्  
अम्भोराशेरधिगतसुधासम्प्लवाद्दुत्थितां त्वाम्।  
पुष्पासारस्थगितभुवनैः पुष्कलावर्तकादौः  
कूप्तारम्भाः कनककलशैरभ्यषिञ्चन् गजेन्द्राः ॥ १३ ॥

आलोक्य त्वाममृतसहजे विष्णुवक्षःस्थलस्थां  
शापाक्रान्ताः शरणमगमन् सावरोधाः सुरेन्द्राः।  
लब्ध्वा भूयस्त्रिभुवनमिदं लक्षितं त्वत्कटाक्षैः  
सर्वाकारस्थिरसमुदयां सम्पदं निर्विशन्ति ॥ १४ ॥

आर्तत्राणव्रतिभिरमृतासारनीलाम्बुवाहैः  
अम्भोजानामुषसि मिषतामन्तरङ्गैरपाङ्गैः।  
यस्यां यस्यां दिशि विहरते देवि दृष्टिस्त्वदीया  
तस्यां तस्यामहमहमिकां तन्वते सम्पदोघाः ॥ १५ ॥

योगारम्भत्वरितमनसो युष्मदैकान्त्ययुक्तं  
धर्मं प्राप्तुं प्रथममिह ये धारयन्ते धनायाम्।  
तेषां भूमेर्धनपतिगृहादम्बरादम्बुधेर्वा  
धारा निर्यान्त्यधिकमधिकं वाञ्छितानां वसूनाम् ॥ १६ ॥

श्रेयस्कामाः कमलनिलये चित्रमाम्नायवाचां  
चूडापीडं तव पदयुगं चेतसा धारयन्तः।  
छत्रच्छायासुभगशिरसश्चामरस्मेरपार्श्वाः  
श्लाघाशब्दश्रवणमुदिताः स्रग्विणः सञ्चरन्ति ॥ १७ ॥

ऊरीकर्तुं कुशलमखिलं जेतुमादीनरातीन्  
दूरीकर्तुं दुरितनिवहं त्यक्तुमाद्यामविद्याम्।  
अम्ब स्तम्बावधिकजननग्रामसीमान्तरेखाम्  
आलम्बन्ते विमलमनसो विष्णुकान्ते दयां ते ॥ १८ ॥

जाताकाङ्क्षा जननि युवयोरेकसेवाधिकारे  
 मायालीढं विभवमखिलं मन्यमानास्तृणाय।  
 प्रीत्यै विष्णोस्तव च कृतिनः प्रीतिमन्तो भजन्ते  
 वेलाभङ्गप्रशमनफलं वैदिकं धर्मसेतुम् ॥ १९ ॥

सेवे देवि त्रिदशमहिळामौळिमालार्चितं ते  
 सिद्धिक्षेत्रं शमितविपदां सम्पदां पादपद्मम्।  
 यस्मिन्नीषन्नमितशिरसो यापयित्वा शरीरं  
 वर्तिष्यन्ते वितमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः ॥ २० ॥

सानुप्रासप्रकटितदयैः सान्द्रवात्सल्यदिग्धैः  
 अम्ब स्निग्धैरमृतलहरीलब्धसब्रह्मचर्यैः।  
 घर्मे तापत्रयविरचिते गाढतप्तं क्षणं माम्  
 आकिञ्चन्यग्लपितमनघैरार्द्रयेथाः कटाक्षैः ॥ २१ ॥

सम्पद्यन्ते भवभयतमीभानवस्त्वत्प्रसादात्  
 भावाः सर्वे भगवति हरौ भक्तिमुद्वेलयन्तः।  
 याचे किं त्वामहमिह यतः शीतलोदारशीला  
 भूयो भूयो दिशसि महतां मङ्गलानां प्रबन्धान् ॥ २२ ॥

माता देवि त्वमसि भगवान् वासुदेवः पिता मे  
 जातः सोऽहं जननि युवयोरेकलक्ष्यं दयायाः।  
 दत्तो युष्मत्परिजनतया देशिकैरप्यतस्त्वं  
 किं ते भूयः प्रियमिति किल स्मेरवक्त्रा विभासि ॥ २३ ॥

कल्याणानामविकलनिधिः काऽपि कारुण्यसीमा  
 नित्यामोदा निगमवचसां मौळिमन्दारमाला।  
 सम्पद्दिव्या मधुविजयिनः सन्निधत्तां सदा मे  
 सैषा देवी सकलभुवनप्रार्थनाकामधेनुः ॥ २४ ॥

उपचितगुरुभक्तेरुत्थितं वेङ्कटेशात्  
 कलिकलुषनिवृत्त्यै कल्पमानं प्रजानाम्।

सरसिजनिलयायाः स्तोत्रमेतत् पठन्तः  
सकलकुशलसीमाः सार्वभौमा भवन्ति ॥ २५ ॥

॥ इति श्रीस्तुतिः समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।  
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥